

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 6 maja 2026 r.,

w sprawie **J. K.**

skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.

zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2026 r.,
sygn. akt II KO 261/25,

o odmowie przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania
zakończonym prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia
29 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 301/24, utrzymującym w mocy wyrok Sądu
Okręgowego w Warszawie z dnia 12 stycznia 2024 r., sygn. akt VIII K 196/21,
na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi
Najwyższemu w zakresie rozpoznania wniosku o wznowienie
postępowania do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek
skazanego J.K. o wznowienie postępowania zakończonym prawomocnym

wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 29 kwietnia 2025 r., sygn. akt II AKa 301/24, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 12 stycznia 2024 r., sygn. akt VIII K 196/21.

Postanowieniem z dnia 5 lutego 2026 r. Sąd Najwyższy, II KO 261/25, odmówił na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. przyjęcia tego wniosku, wobec jego oczywistej bezzasadności. W uzasadnieniu orzeczenia Sąd Najwyższy wskazał, że wniosek skazanego nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, że w sprawie zaistniały okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania.

Na to postanowienie zażalenie złożył skazany odnosząc się do okoliczności i dowodów związanych z merytorycznym rozpoznanem sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się skuteczne, choć nie z powodów podniesionych przez skarżącego.

Niezależnie od granic zaskarżenia sąd prowadzący postępowanie odwoławcze zobligowany jest brać pod uwagę, z urzędu, czy nie zachodzi w sprawie uchybienie należące do tzw. bezwzględnych przesłanek odwoławczych wskazanych art. 439 § 1 k.p.k. Jedną z tych przesłanek jest nienależyta obsada sądu.

Do takiej sytuacji doszło przy rozpoznawaniu wniosku o wznowienie postępowania złożonego przez J.K.. Sąd Najwyższy był bowiem nienależycie obsadzony.

Zgodnie bowiem z pkt 1 uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20 „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r., poz. 3)”.

Rozpoznający sprawę wznowieniową sędzia Adam Roch powołany został na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w tym właśnie trybie.

Jak zasadnie podniesiono w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 25 lutego 2026 r., II KZ 1/26, skoro ustawodawca zdecydował się na wprowadzenie zwykłego środka odwoławczego od postanowienia o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w trybie art. 545 § 3 k.p.k., to istotą takiego środka odwoławczego musi być również kontrola czy sąd rozpoznający taki wniosek był sądem, o którym mowa w art. 6 ust. 1 EKPC, a zatem niezawisłym i bezstronnym sądem ustanowionym ustawą. Przepis ten znajduje bowiem zastosowanie także wtedy, gdy postępowania, chociaż uznane w prawie krajowym za „nadzwyczajne” albo „wyjątkowe”, z natury i w swoim zakresie jest podobne do zwykłego postępowania odwoławczego (por. także postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 21 stycznia 2025 r., IV KZ 40/24 oraz z dnia 28 maja 2025 r., V KZ 16/25).

Wobec stwierdzenia bezwzględnej przesłanki odwoławczej wskazanej w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. zaskarżone postanowienie należało uchylić, a wniosek o wznowienie postępowania przekazać Sądowi Najwyższemu *a quo* do ponownego rozpoznania.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy *ad quem* orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł]

Jacek Błaszczyk

Waldemar Plóciennik

Małgorzata Wąsek-Wiaderek